

[Anders Andersen]

stemmer imod, ud fra forskellige forudsætninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 50 stemte for, 118 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskab for finansåret 1975-76.

(Beslutningsforslag nr. B 95. Fremsat 10/5 78 i betænkning fra finansudvalget. Første behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 168 stemmer.

Formanden:

Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1977-31. marts 1978, II.

(Lovforslag nr. L 228. Fremsat 28/4 78. Første behandling 3/5 78. Betænkning 17/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Taletiden er aftalt til 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang for ordførere og til 10 minutter i første omgang

og 5 minutter i anden omgang for andre medlemmer.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Som så meget andet bærer tillægsbevillingsloven præg af den internationale økonomiske krise. Men det er en mærkelig krise, for ved tidligere kriser faldt produktionen; under denne krise stiger produktionen. Under tidligere kriser faldt beskæftigelsen; under denne krise er der i de fleste vesteuropæiske lande flere mennesker i arbejde end nogen sinde tidligere. Krisen skyldes således ikke, at der er færre, som har arbejde, men at der er flere, som vil have arbejde, og at vi ikke er i stand til at opsuge den tilgang til arbejdsmarkedet.

Spørgsmålet er så: hvorfor sætter man ikke bare noget mere vækst i gang? Hvorfor pumpes der ikke mere købekraft ud i de store lande? Så kunne de jo trække andre med sig, sådan som det hedder i den såkaldte lokomotivteori. Det gør man ikke rundt omkring, for nogle lande er bange for, at de ikke har valutarisk styrke til det, mens andre ganske enkelt ikke synes, man vil løbe risiko for yderligere inflation. Inflationsskrækken – sammen med international valutauro – er nok den vigtigste grund til, at vi har en international økonomisk krise, og det er også den vigtigste grund til, at vi ikke rigtig ser ud til at komme ud af den lige med det samme.

Det har været vilkårene for regeringen, når den skulle tilrettelægge sin økonomiske politik, sin krisebekæmpelsespolitik. De har været ugunstige.

Hvad har så hovedpunkterne i regeringens krisepolitik været? Det har for det første været, at man har sagt: krisen er international, og derfor må den også bekæmpes internationalt. Det er bl. a. derfor, vi har haft så rejssende en statsminister, og det er bl. a. derfor, vi har lagt hovedvægten i vores arbejde under Danmarks EF-formandskab på en fælles, samordnet indsats for at bekæmpe den internationale krise.

Når vi har gjort det, så har vi også måttet sige: så vil vi selv følge de internationale handelspolitiske og valutapolitiske spilleregler. Skal vi med vægt kunne tale i et interna-